

לעולם רב כרבי יהודה סבירא ליה כולי –

In truth; רב maintains as ר"י does, etc.

OVERVIEW

The גמרא reconciles the ruling of רב that it is permitted to be בשבת with the seemingly contradictory view of רב that אין מתכוין is forbidden. תוספות explains we can reconcile the view of שמואל that אין מתכוין is מותר with the view (according to רב) that שמואל maintains that it is בשבת.

לשמואל נמי איכא לשנויי לעולם כרבי שמעון סבירא ליה -

We can also present a proper reconciliation according to שמואל; in truth שמואל maintains as ר"ש does that אין מתכוין is מותר and nevertheless שמואל can maintain that it is forbidden to be בשבת (as the רב maintain); the explanation is -

להך לישנא דאמר דם מיפקד פקיד לפתח הוא צריך -

According to the opinion that the blood is encased (and there is no איסור of חבורה), it is nevertheless אסור, **for he requires the opening** (so it is אסור because of - בונה)

ולהך לישנא דאמר חבורי מחבר לדם הוא צריך:

And according to the opinion that the blood is attached (and there is a חבורה), it is forbidden since **he requires the blood**, so he is מכין and therefore אסור, since he is מתכוין to make a חבורה.

SUMMARY

either אסור לבעול בתחלה בשבת and nevertheless מותר is אין מתכוין שמואל can maintain because of בונה or חובל.

THINKING IT OVER

1. Why indeed did the גמרא only reconcile the contradiction of רב, and not that of שמואל?²
2. Which of these two resolutions is the more obvious (that of רב or of שמואל)?³
3. Is there a difference between the אסר of רב and the אסר of שמואל?

¹ See 'Overview'.

² See שלמה.

³ This may answer # 1.